

[Lone Dybkjær]

ligevel skal give udtryk for sin mening, men det er jo skik og brug herinde, at man gør det, og det vil jeg også gøre af flere forskellige grunde, som vil fremgå af det, jeg siger.

Det Radikale Venstre stod bag det oprindelige forslag, som KVR-regeringen fremsatte, men jeg vil også godt sige, og det er ingen hemmelighed, at på en række punkter af denne type var der ganske stor uenighed mellem KV og R. Jeg tror ikke, jeg begår nogen fejl, når jeg siger, at det ikke var det, der bandt regeringen sammen. Jeg vil godt lige med det samme, også fordi det er fredag eftermiddag, sige, at jeg ikke vil svare på det spørgsmål, der så kan blive stillet, nemlig hvad det så var, der bandt regeringen sammen. Det vil jeg på forhånd afvise overhovedet at kommentere.

Eftersom der i forvejen er et flertal imod lovforslaget, synes jeg, jeg står lidt friere og sådan set lige så godt kan sige min mening; det har jeg så i sinde at gøre.

Jeg er simpelt hen imod enhver form for lotteri og markedsføring af en type, der fører til et øget forbrug. Det handler i den vestlige verden om at få et mindre forbrug. Så alene ud fra nogle miljømæssige betragtninger vil jeg gå imod denne type forslag.

Men så vil jeg godt sige lidt mere principielt: Jeg kan ikke fatte, at der er nogen, der tror, man får noget gratis i denne branche. Der er ingen, der får noget gratis. Det, som nogle måske vinder lidt på, skal andre betale, og eftersom jeg er imod alt lotteri af denne type og aldrig vil deltage i det, bliver resultatet, at jeg kommer til at betale, fordi andre skal have lov til at deltage i tåbeligt lotteri. Så jeg er også imod af rent egoistiske grunde.

Overordnet sagligt vil jeg sige, at sådan som jeg ser det, bliver det de store supermarkeds-kæder, som i øjeblikket fører sig enormt frem, der kommer til at vinde på dette. Man kan meget groft sige, at de 2 pct. af kæderne kommer til at slå de andre 98 pct. ud, og det vil sige, at de får en endnu større markedsandel, og med de tendenser, der er i supermarkederne, synes jeg ikke om det. Jeg er faktisk tilhænger af en udvikling i retning af, at vi får flere af de små butikker tilbage.

Jeg synes, det kan være udmærket med supermarkeder i nogle sammenhænge, og jeg handler også selv i dem, men jeg synes bestemt også, at vi skal holde liv i de små butikker og

give dem muligheder. Det skal vi bl.a. gøre, fordi de har noget, de store butikker slet ikke har, men jeg mener også, vi skal gøre det af samfundsmæssige grunde. Jeg tror, det er uklogt at slå de små butikker ihjel, for når vi fremmer den struktur, der hedder kun-de-store-supermarkeds-kæder, fremmer vi også andre ting i samfundet. Jeg har f.eks. ingen bil, og det er stort set umuligt for mig at handle, fordi alt er koncentreret uden for byen.

Skidt med det, jeg kan nok finde ud af det, for jeg kan trods alt stadig væk bevæge mig med den kollektive trafik, men hvad med folk i landsbyerne? Hvad med alle de mennesker, der gerne vil bo i landsbyerne måske i en lidt senere alder end den, jeg repræsenterer på nuværende tidspunkt? De er tvunget til at have en bil, fordi vi ødelægger alle småbutikkerne i nærmiljøet, og det tror jeg også af menneskelige grunde er uklogt.

Derfor er jeg også af samfundsmæssige grunde imod, at man støtter tendensen i dette forslag, og derfor afviser Det Radikale Venstre forslaget, men jeg vil da godt se, om der er nogle ting, som man kan forestille sig kan blive gennemført, sådan som også andre har sagt. Vi vil naturligvis på almindelig vis deltage konstruktivt i udvalgsarbejdet.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Fru Lone Dybkjær har ret i den betragtning, som lidt frit oversat til dansk lyder, at der ikke findes noget, som er en gratis frokost. Det er rigtigt, at der selvfølgelig er nogle, der betaler for det, men fru Lone Dybkjær har som forbruger den suverænitæt, at i det øjeblik fru Lone Dybkjær konstaterer, at en bestemt fabrikant benytter sig af rabatordninger og tilbud om lodtrækninger, ekstra gevinster osv., kan fru Lone Dybkjær straffe denne leverandør ved at handle hos en anden. Denne forbrugersuverænitæt er stadig væk til stede, og den gør, at fru Lone Dybkjær ikke behøver at komme til at betale gildet. I og med at man skifter til en anden leverandør, slipper man for at betale for den form for markedsføring, som jeg kan forstå fru Lone Dybkjær ikke bryder sig om.

Lad mig spørge helt konkret: Som det er i øjeblikket, og som jeg nævnte for lidt siden, må man gerne sælge under følgende slogan: Køb 4, betal for 3! Det er lovligt, men man må